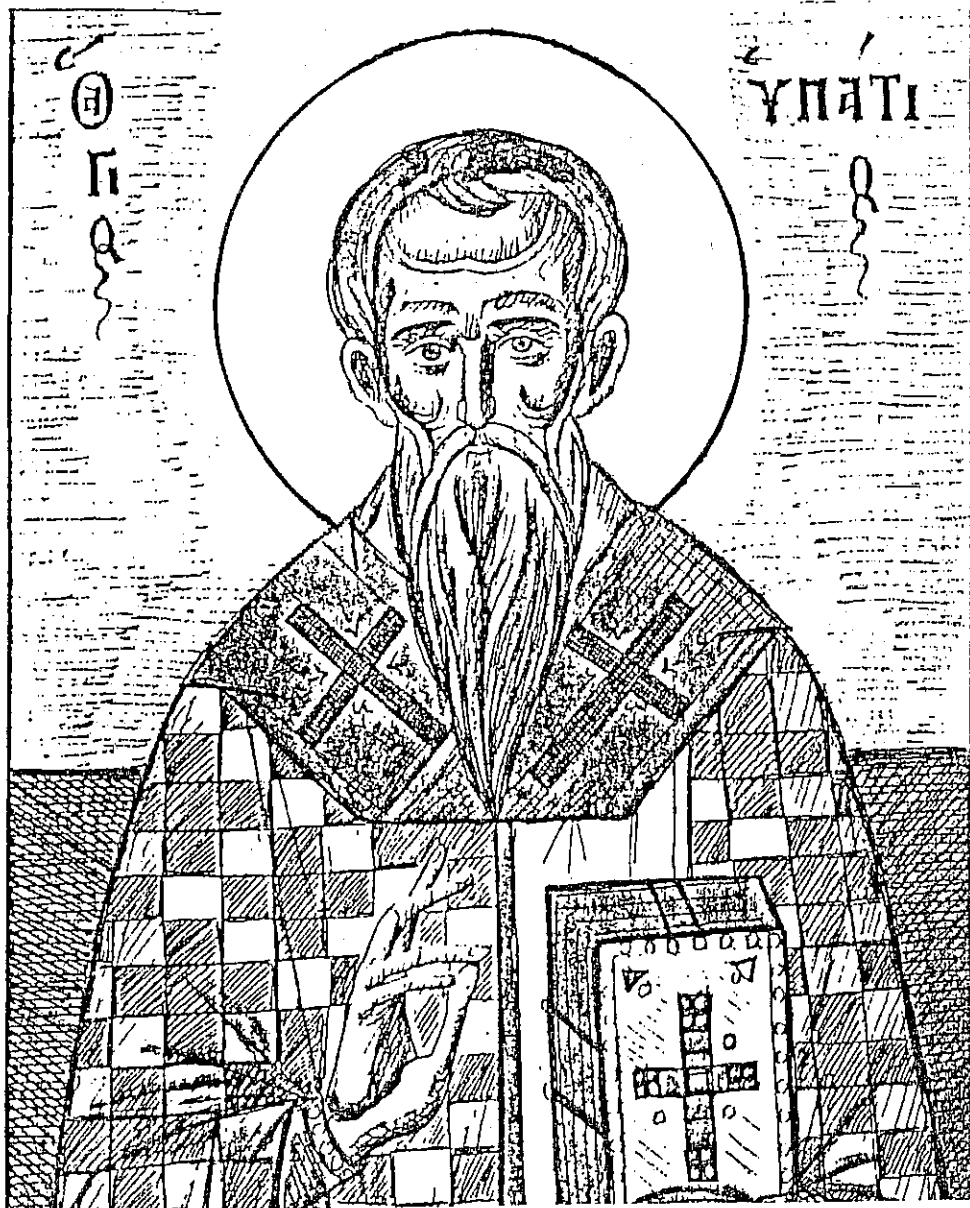

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
Υ Π Α Τ Ι Ο Υ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΓΑΓΓΡΩΝ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΛΑ΄ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μαρτίου λα'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

* * *

Ἐν τῇ Μικρῇ Ἑσπερινῷ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ.β'. Αἱ Ἀγγελικαί..

Ἐχων ἐκ παιδός, θετον φόβον ἐν καρδίᾳ, βίον καθαρὸν, θεοφρόνως ἐβιώσω, καὶ πλήρης χαρισμάτων, γεγονώς Θείου Πνεύματος, ὄφθης μιμητῆς τῶν Ἀποστόλων, καὶ εὐσεβείας ὑπόφῆτης, ὡς ἀληθῶς ἐνθεός· διὸ Ὑπάτιε θεός, λαμπρῶς σε ἐδόξασε.

Ψῆφθ θεϊκῆ, Ἱεράρχης θεοφόρος, καὶ Ἱερουργός, ἱερός τῶν μυστηρίων, τῆς χάριτος ἐδείχθης, καὶ ποιμὴν ἐνθεώτατος, τῶν Γαγγρῶν Ἱπάτιε παμμάκαρ, μαρτυρικῷ δέ τέλει Πάτερ, ὡς θυμὰ ἄμωμον, καὶ ὀλοκάρπωμα δεκτόν, Χριστῷ προσενήνεξαι.

Λόγφ ἱερῷ, τὸν λαὸν Κυρίου ἄγων, ἐπὶ τὰς νομάς, σωτηρίων ἐνταλμάτων, θαυμάτων διαλάμπεις Ἱεράρχα δυνάμει, καὶ Ὁρθοδοξίας ὄφθης στῦλος, αἰρετικῶν τὰς φληναφίας, ἐλέγχων Ὅσιε, καὶ ἐναρέτου ἀγωγῆς, προφαίνων τὰς χάριτας.

Σάλπιγξ ἱερῶν, διδαγμάτων σου ἡ γλῶσσα, ὄφθη ἀληθῶς, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει· ἐντεῦθεν βασιλεῦσι περιβόητος γέγονας, παραδόξων ἔργων ἐνεργείαις, ὡς τοῦ Χριστοῦ πιστός θεράπων, Πάτερ Ὑπάτιε· διὸ γεραίρομεν πιστῶς, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τῷ θείφ λόγφ τὸν νοῦν κατευθύνων, σαρκὸς ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, καὶ ἐνεργείας τῆς χάριτος, ὄργανον θεόπνευστον, ἐχρημάτισας Ὅσιε· καὶ θεοπρεπῶς Χριστῷ ἱερατεύσας, ὡς εὐσεβείας διδόνσκαλος, ἀθλητικῷ αἵματι ἐφοίνιξας, ἱεραρχίας τὴν στολήν, παμμάκαρ Ὑπάτιε· καὶ νῦν

πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, Χριστόν ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἔξ ἄγνων λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οἶκος τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος ἀνεδείχτης, ὡς θεῖος Ἱεράρχης, Ὑπάτιε θεόφρον, καὶ Μάρτυς ἐνθεώτατος.

Εἰτίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται...

Θείαις σου διδαχαῖς, τὴν τοῦ Ναυάτου πλάνην, Ὑπάτιε ἐλέγχων, χερσὶ μαιφονούντων, μαρτυρικῶς ἀνήρησαι.

Εἰτίχ. Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

θαύμασι δοξασθεῖς, ὡς θεῖος Ἱεράρχης, Ὑπάτιε τρισμάκαρ, ἀθλητικῷ ἐστέφθης, ἐν τέλει διαδήματι.

Δόξα. Τριαδικόν.

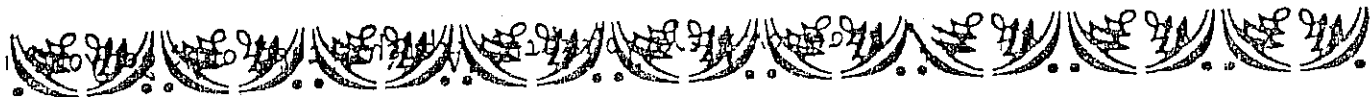
Σύνθρονον τῷ Πατρί, καὶ Πνεύματι κηρύττων, τὸν Λόγον Ἱεράρχα, κατήσχυνας Ἀρείου, Ὑπάτιε τὴν αἵρεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἢ τὸν θεόν, ἀφράστως τετοκυῖα, τὸν λύσαντα τὴν πάλαι, κατάραν θεοτόκε, οἰκείᾳ ἀγαθότητι.

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

- 3 -

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετά τόν Προοιμιακόν, τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα ἱ-
στῶμεν Ἰτίχους σι', καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Ὑπάτιε θεῷ, σεαυτὸν ἀνέθηκας, ἀπό παιδός καί τοῦ Πνεύ-
ματος, σκευὸς γενόμενος, θεῖος Ἱεράρχης, καί ποιμὴν θεόληπτος, καί
μάρτυς ἀληθείας περίδοξος, ὤφθης μακάριε· διὰ τοῦτο ὡς Τριάδος σε,
θεηγόρον, τιμῶμεν θεράποντα.

Πάτερ Ὑπάτιε Γαγγρῶν, ποιμενάρχης ὄσιος, τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύ-
ματος, ὤφθης μακάριε· καί καλῶς ποιμάνας, τὸν λαόν σου Ἁγίε, ἐν θαύ-
μασι καί θείοις διδάγμασι, μαρτύρων ἀθλησιν, διανύεις ἀνδρικότατα,
καί στεφάνοις, διπλοῖς κεκαλλώπισαι.

Πάτερ Ὑπάτιε Χριστοῦ, τὴν ὑπὲρ κατάληψιν, κηρύττων κένωσιν Ὁ-
σιε, Ἀρείου ἡσχυνας, τὰς ἐρεσχελίας, καί Ναυάτου ἡλεγγας, ὀθνεῖαν
διδαχὴν θεῖφ λόγῳ σου· διὸ τιμῶμέν σε, ὡς ποιμένα καί διδάσκαλον, Ἐκ-
κλησίας, καί μαρτύρων σύνθρονον.

Προσόμοια ἕτερα. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδησώμεν τὸν Ἱεράρχην; τῶν Γαγ-
γρῶν ποιμένα τὸν ἔνθεον, καί τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον· τῆς Ὁρθοδο-
ξίας τὸν φωστῆρα· τό στόμα, ὀρθῶν δογμάτων τό θεόληπτον· τὴν κρήνην,
πολλῶν θαυμάτων τὴν θεόβρυτον· τῶν ἀρετῶν τό ταμεῖον· τοῦ φωτός τοῦ
θείου, τὸν λαμπτήρα τὸν φαεινόν, Χριστοῦ τὸν θεράποντα, τὸν θεόσοφον
Ὑπάτιον.

Ποίοις ὕμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν ἐν Ἱ-
εράρχαις περίδοξον, καί ἐν ἀθληταῖς περιβόητον, ὡς ἐν ἀμφοτέροις δο-
ξασθέντα· τό σκευὸς, τοῦ Παρακλήτου τό πολύτιμον· τὸν λύχνον, τὸν
διαλάμποντα τοῖς θαύμασι, καί διαλύοντα ζόφον, δεινῶν παθημάτων, καί
αἰρέσεων ζοφερῶν, τὸν μέγαν Ὑπάτιον, τὸν ἡμᾶς Χριστῷ προσάγοντα.

Ποίοις μελωδικοῖς ᾠμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς
εὐσεβείας διδάσκαλον, καί αἰρετικῶν τὸν ἀντίπαλον· τοῦ Εὐαγγελίου
τὸν ἐργάτην· Ἀρείου, τὸν καθελόντα τά διδάγματα· Ναυάτου, τὸν καταρ-

γήσαντα τήν άνοιαν· τόν δι'οίκειών αιμάτων, είσελθόντα ήδη, είς τήν δόξαν τών ούρανών, τόν θεϊόν Ὑπάτιον, τόν ήμās Χριστῷ προσάγοντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Θεοπρεπεῖ πολιτεία έμπρέπων, ιερωσύνης έτελέσθης τῇ δωρεᾷ, ώς σκεῦος έπάξιον, Ἱεράρχα Ὑπάτιε· ὄλη γάρ καρδία, τῇ θεία εύδοκία, τοῦ Εύαγγελίου τῆς χάριτος, ιερουργός ὤφθης πρακτικώτατος, λόγω καί έργω βεβαιών, τόν περιούσιον λαόν μακάριε· καί τάς ὀθνείας διδαχάς, άνασπών ριζόθεν, μαρτυρικῷ αίματι, τῆς άληθείας τό κράτος έλάμπρυνας. Καί νῦν Ἱερομάρτυς ένδοξε, τῷ Βασιλεῖ τῆς δόξης παριστάμενος άεί, πρέσβευε έλεηθῆναι τάς ψυχάς ήμῶν.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ Βασιλεύς τών ούρανών, διά φιλανθρωπίαν, επί τῆς γῆς ὤφθη, καί τοῖς ανθρώποις συνανεστράφη· έκ Παρθένου γάρ Ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καί έκ ταύτης προελθών, μετά τῆς προσλήψεως, είς έστιν Υἱός διπλοῦς τήν φύσιν, άλλ'ού τήν ύπόστασιν· διό τέλειον αὐτόν θεόν, καί τέλειον άνθρωπον, άληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστόν τόν θεόν ήμῶν· ὄν ικέτευε Μητερ Ἀνύμφευτε, έλεηθῆναι τάς ψυχάς ήμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ήλαρόν, τό Προκείμενον τῆς ήμέρας, καί τά Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τό Ἀνάγνωσμα.

(κεφ.10,7·3,13)

Μνήμη δικαίου μετ'έγκωμίων, καί εύλογία Κυρίου επί κεφαλῆν αὐτοῦ. Μακάριος άνθρωπος, ὃς εύρε σοφίαν, καί θνητός, ὃς είδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γάρ αὐτήν έμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καί άργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ έστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ άντιτάσσεται αὐτῇ οὐδέν πονηρόν· εύγνωστός έστι πᾶσι τοῖς έγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δέ τίμιον, οὐκ άξιον αὐτῆς έστιν. Ἐκ γάρ τοῦ στόματος αὐτῆς έκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δέ καί έλεον επί γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ακούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνά γάρ έρω· καί μακάριος άνθρωπος, ὃς τάς έμάς ὀδοῦς φυλάξει. Αἱ γάρ έξοδοί μου, έξοδοί ζωῆς, καί έτοιμάζεται θέλησις παρά Κυρίου. Διά τοῦτο παρακαλῶ ήμās, καί προΐεμαι έμήν φωνήν υἱοῖς ανθρώπων. Ὅτι έγώ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καί γνώσιν καί έννοιαν, έγώ έπεκαλεσάμην. Ἐμή βουλή καί ασφάλεια, έμή φρόνησις, έμή δέ ίσχύς. Ἐγώ τοῦς έμέ φιλοῦντας άγαπῶ, οἱ δέ έμέ ζητοῦντες εύρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν

ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνά γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου χεῖλη ψευδῆ. Μετά δικαιοσύνης πάντα ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδέν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδέ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τό Ἀνάγνωσμα.

(κεφ. 10, 31· 11, 1)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτόν αὐτῷ. Οὐδ' ἐάν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσῃ αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσῃ αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἐκ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος, ἔλιπεν μετὰ μελόν· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· τό δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγίς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίοις εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομώντος τό Ἀνάγνωσμα.

(κεφ. 3, 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψῃται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κήκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὖρεν αὐτούς, ἀξιόους ἑαυτοῦ.

Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α' .

Ἱερομάρτυς Ὑπάτιε, τῶν ἀρετῶν δοχεῖον γενόμενος, τῆς ἐν Γάγγραις ἀγίας Ἐκκλησίας, Εὐαγγελικῶς προέστης, ὡς πλήρης θείας ἐλλάμψεως καὶ Ἀποστολικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, θαυμάτων ὤφθης αὐτουργός, καὶ ψυχῶν φωταγωγός, καὶ αἰρετικῶν διώκτης ἰσχυρότατος τῷ γὰρ πυρὶ τῆς χάριτος, τὰ ζιζάνια τούτων ἠνάλωσας, ὡς Ἥλιος ὁ ζηλωτής καὶ μαρτυρικῶς θεῶ ἐκδημήσας, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος β' .

Εὐαγγελικαῖς κοσμούμενος πράξεσιν, Ἱεράρχης ὄσιος καὶ ἄκακος, κατὰ Παῦλον ὤφθης, καὶ μαθητῆς Χριστοῦ γνησιώτατος, θεοφόρε Ὑπάτιε ἠγνισμένῳ γὰρ νοεῖ, θεῶ ἱεράτευσας, καὶ οἰκείῳ ὑποδείγματι, τὴν σὴν ποίμνην ἐπαίδευσας, τὰ ἄνω φρονεῖν καὶ ζητεῖν καὶ πρὸς αἰρετικὰς γλωσσαλγίας, μέχρις αἵματος ἀνταγωνιζόμενος, ἀθλητικῇ ἐνστάσει, τούτων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσας νῦν δὲ τὰ ἄνω περιπολεύων, Χριστόν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ' .

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, τῶν παθῶν λύων τὴν ὀμίχλην, θαυμάτων δυνάμεσι, τῶν διδαχῶν ἐκφαίνεις τὴν λαμπρότητα, Ἱερομύστα Ὑπάτιε δαψιλῶς γὰρ ἐκκέχυται, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις τοῖς χεῖλεσί σου, καὶ θαυμαστόν σε πᾶσι καὶ αἰδέσιμον, τοῖς ἐγγύς καὶ πόρρω ἀνέδειξεν πανταχοῦ γὰρ ἐξελήλυθε, τῶν προτερημάτων σου ὁ φθόγγος, Ὅσιε Πάτερ καὶ πάντας ἐδίδαξεν, εἰς Τριάδα πιστεύειν ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι ἢ πρέσβευε δεόμεθα, τυχεῖν καὶ ἡμᾶς θείας ἐλλάμψεως.

Ἦχος δ' .

Τοῦ μυστικοῦ ἀμπελῶνος, ἐργάτης δόκιμος γενόμενος, δαψιλῇ καρποφορίαν Χριστῷ προσήγαγες, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε ὡς γὰρ θεῖος

ἱερεὺς, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, Χριστῷ ἱεράτευσας· ὡς δὲ Μάρτυς τῶν παθῶν αὐτοῦ, αἱρετικὴν καθεῖλες παράνοιαν· καὶ καλῶς ἀγωνισάμενος, τό βραβεῖον τῆς νίκης παρά Χριστοῦ ἐδέξω, αἰτούμενος ἡμῖν τό θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τόν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, τόν οἰκεῖψ αἵματι, τῆς Ὁρθοδοξίας τό κράτος σφραγίσαντα, Ὑπάτιον τόν μέγαν, τῶν εὐσεβούντων οἱ δῆμοι, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν· Ἀποστολικῶς γάρ ποιμαίνων, τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, αἱρετικῶν τήν δυσσέβειαν κατηγωνίσαστο, μαιφόνῃ γνώμῃ, ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος· καί δι' ἀμφοτέρων Χριστόν δοξάσας, ἐπαξίως δεδόξασται, ἐν τῇ οὐρανίῃ δόξῃ, ἡμῖν δέ αἰτεῖται, εἰρήνην καὶ φωτισμόν, καί παισμάτων τήν συγχώρησιν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ τῶν Γαγγρῶν θεοειδέστατος πρόεδρος, ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, Ὁρθοδοξίας λαμπτήρ, τῶν αἱρετιζόντων σφοδρός ἔλεγχος, Ὑπάτιε Ὅσιε, Ἀποστόλων ὁμόζηλε, τοῦ Παρακλήτου, εὐηχέστατον ὄργανον, βίου κρείττονος, γεωργός καί διδάσκαλος· τύπος ὁ τῆς πραότητος, ἀγάπης τό σκήνωμα, τῆς ταπεινώσεως ὕψος, Ἱεραρχῶν τό κειμήλιον. Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ἀρχιερέων ἱερόν ἐγκαλλώπισμα, καί δόξα τῶν Ἀθλοφόρων· ἐν ἀμφοτέροις καί γάρ, διαλάμπας γέρας διπλοῦν εἴληψας· σοφῶς τήν Ναυάτου γάρ, διελέγχων ἀπόνοιαν, ὑπ' αὐτῶν Πάτερ, ὡς ἀρνίον πραότατον, λίθοις βέβλησαι, καί ἐκτάνθης εὐχόμενος. Ὅθεν Ἱερομάρτυρα, ὡς θεῖον τιμῶμέν σε, καί πρεσβευτήν ἡμῶν μέγαν, πρὸς τόν Σωτῆρα Ὑπάτιε· ᾧ πρέσβευε πᾶσι, τοῖς ὑμνοῦσί σε διδόναι, τό θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ βασιλεῦσι καί τοῖς πᾶσιν αἰδέσιμος, λαμπρότητι πολιτείας, καί τῶν θαυμάτων φωτί, καί λοιποῖς σου Πάτερ προτερήμασιν· ἐντεῦθεν ἐνέκρωσας, παραδόξως τόν δράκοντα, τόν ἐν ταμείοις, βασιλέων φωλεύοντα, καί ἐξέπληξας, τοὺς πιστοὺς τοῖς σοῖς θαύμασιν. Ὅθεν ὡς Ἱεράρχην σε, καί Μάρτυρα ἔνδοξον, καί τῶν ψυχῶν οἰκονόμον, ἀνευφημοῦμεν Ὑπάτιε, Χριστόν δυσωποῦντα, ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἱεραρχίας τήν στολήν ἐνδυσάμενος, ἐν Ἱεράρχαις ὄφθης περιφανής, γεωργία τοῦ κρείττονος, ὡς τῶν ἀρρήτων μυσταγωγός, Ἱεράρχα Ὑπάτιε· καί μαρτυρικῶς τελέσας τόν δρόμον, τῆς Ἐκκλησίας καταισχύνεις τοὺς ἐχθρούς, τῷ ἐν σοί τῆς ἀληθείας θησαυρῷ, καί ψυχικῇ στερότητι· διό λαμπρῶς δεδόξασαι, Ἱερομάρτυς ἀξιόγαστε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καί τά Ἀπολυτίκια.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὅσιως ἱεράτευσας, τῷ ἐπί πάντων Θεῷ, καί πρόεδρος ἐνθεος, τῆς Ἐκκλησίας Γαγγρῶν, ἐδείχθης Ὑπάτιε· σύ γάρ αἰρετιζόντων, διελέγξας τήν πλάνην, ἤθλησας Ἱεράρχα, ὑπέρ τῆς ἀληθείας. Καί νῦν Ἱερομάρτυς Χριστόν ἡμῖν ἰλέωσαι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ.α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετῶν διαλάμπων τοῖς κατορθώμασι, τῶν θαυμάτων θεόθεν τήν χάριν εἴληφας, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Πάτερ Ὑπάτιε, καί Μαρτύρων κοινῶνός, ὡς ἀθλήσας γεγονώς, δυσώπει Ἱερομάρτυς, ὑπέρ τῶν πίστει τιμώντων, τήν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

* * *

Εἰς τόν Ὁρθρον.

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ποιμήν θεοειδής, καί σοφός Ἱεράρχης, καί Μάρτυς ἀληθής, τῶν Χριστοῦ παθημάτων, Ὑπάτιε μακάριε, ἀνεδείχθης ἐν Πνεύματι. Ὅθεν σήμερον, τήν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζοντες, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φέγγει, ψυχάς φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Σαρκί ὑπέρ ἡμῶν, τόν θεόν τῶν ἀπάντων, κυήσασα Ἄγνη, ὑπέρ νοῦν τε καί λόγον, φθορᾶς ἀπηλευθέρωσας, τῶν ἀνθρώπων τό φύραμα ὅθεν Ἄχραντε, ὡς σωτηρίας σε πύλην, μεγαλύνομεν, καί τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, αἰεὶ καταφεύγομεν.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ποιμήν ἄριστος, Γαγγρῶν ἐδείχθης, καί εὐσεβείας ὑποφήτης Ὑπάτιε· θαυματουργῶν δέ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, μαρτυρικῶς πρὸς Χριστόν ἐξεδήμησας. Ὅν ἰκέτευε, δοθῆναι τοῖς σέ γεραίρουσι, πταισμάτων ἰλασμόν καί θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στάμνος πάγχρυσος, τοῦ θείου μάννα, τοῦ παρέχοντος, ζωὴν τῷ κόσμῳ, ἀνεδείχθης θεοτόκε Πανύμνητε· τόν γάρ θεόν ἀπορρήτως κυήσασα, πηγὴν χαρίτων βλυστάνεις τοῖς κράζουσι· χαῖρε Πάναγνε, Ἀγγέλων τό ἀγαλλίαμα, καί πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τῷ Κυρίῳ ἀμέμπτως ἱερουργῶν, ὡς πιστός Ἱεράρχης καί ἱερός, Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν μιᾷ τῇ θεότητι, καί τῶν αἰρετιζόντων, καθεῖλες τό φύραγμα, καί μαρτυρίου Πάτερ, ποτήριον ἔπιες· ὅθεν ἐπαξίων, κοινωνήσας ἐπάθλων, παρέχεις τοῖς χρήζουσι, τήν θερμὴν σου ἀντίληψιν, Ἱερομάρτυς Ὑπάτιε, πρεσβεύων ἐκτενῶς Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγίαν γαστέρα σου καὶ ἀγνήν, ὡς εὐρύχωρον σκῆνωμα ὁ θεός, οἰκήσας σεσάρικωται, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, καὶ οὐρανόν σε ἄλλον, ἀνέδειξεν Ἄχραντε, πρὸς οὐρανόν ἀνάγων, τοὺς σέ μεγαλύνοντας ὄθεν ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, καὶ πύλην οὐράνιον, καὶ πηγὴν ἁγιάσματος, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι ἁἶρε θεοτόκε Ἄγνή, μυροθήκη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ παθῶν δυσωδίαν, ἐξ ἡμῶν διώκουσα.

Τό Α' Ἀντίφωνον τοῦ α' ἤχου καὶ τό Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχ. Θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τό ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Ἁγ. Χρυσοστόμου, 14' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου...

Τῶν ἐντολῶν τῶν θείων, γεωργῶν τόν σπόρον, πολύχουν καρπὸν ἀπέδωκας, τῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν, παμμάρκα Ὑπάτιε ἐν Ἱερεῦσι γάρ σοφῶς διέπρεψας, τῶν ζιζανίων καθάρας, τόν ἀγρόν τῆς πίστεως, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδοξάσθης, τοῦ Κυρίου τά στίγματα, τῷ σώματί σου βαστάσας καὶ νῦν τῆς δόξης αὐτοῦ κατατρυφῶν, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σώζεσθαι τοὺς σέ μακαρίζοντας.

Σῶσον ὁ θεός τόν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

"Τῷ Ὑπατίῳ ὕμνον ὑφαίνω Γερασίμου"

Ῥοδή α'. Ἦχος α'. Ῥοδήν ἐπινίκιον.

Ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, διηυγασμένος, τόν νοῦν μου καταύγασον, φέγγει τῆς χάριτος, Ὑπάτιε ἱερέ, ὅπως ὑμνήσω τὴν σεπτὴν, καὶ θείαν μνήμην σου.

Ὡς ἥλιος ἐλαμψας, τῇ Ἐκκλησίᾳ, Γαγγρῶν θεῖος πρόεδρος, Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρετῶν τῷ φωτί, αἰρετιζόντων τὴν ἀχλύν, πᾶσαν διέλυσας.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων, Ὑπάτιε Ὅσιε, Ἁγίου Πνεύματος, θαυματουργεῖς ὑπὲρ νοῦν, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶς, προσανεχόντων σοι.

Θεοτοκίον.

Πηγή χαριτόβρυτε, ζωῆς ἀλήκτου, Χριστόν ἡ κυήσασα, τόν πάντων Κύριον, Θεογεννήτορ Ἀγνή, κυριευθέντα με πολλοῖς, πάθεσι κάθαρον.

Ῥοδή γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ἀπό νεότητος ἠγάπησας, ὅλη τῆ καρδίᾳ τόν Κύριον, καί λαμπρυνθείς ταῖς ἀρεταῖς, Ἱεράρχης θεόληπτος, ἀναδέδειξαι Ὑπάτιε, τῷ μύρῳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἐκκλησίας ποιμήν ἀριστος, τῆς ἐν Γάγγραις Πάτερ γενόμενος, ἐπί νομάς τῶν ἐντολῶν, τοῦ Θεοῦ καθωδήγησας, οὓς ὁ Κύριος ὠνήσατο, τῷ ἰδίῳ αἵματι.

Ἰσχύν τήν θείαν ἐνδυσάμενος, οἷα ἱερεὺς ἐνθεώτατος, δράκοντα κτείνεις φοβερόν, καί τοῖς πᾶσιν αἰδέσιμος, βασιλεῦσίτε καί ἀρχουσι, Ὑπάτιε πέφηνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεοδόχος θρόνος Δέσποινα, φέρεις ταῖς ἀγίαις ἀγκάλαις σου, τόν βασιλέα καί θεόν, ὃν ἀφράστως ἐκύησας ὅθεν ρῦσαι δυναστείας με, τοῦ χείρονος δέσμαι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ.α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τῆ σοφία τῆ θεία καλλωπιζόμενος, Ὁρθοδόξων δογμάτων ὑψηγητῆς ἱερός, ἀνεδείχθης ἀληθῶς Πάτερ Ὑπάτιε καί Μαρτύρων κοινωνός, ὡς ἀθλήσας ἀνδρικῶς, γενόμενος Ἱεράρχα, καθικετεύεις ἀπαύστως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τόν Σωτῆρα τῶν ὅλων Παρθένε τέτοκας, τόν ἀνασώσαντα κόσμον ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, καί ὑψώσαντα ἡμᾶς πρὸς τὰ οὐράνια, τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνύψωσον ἐκ τῆς φθορᾶς, καί σῶσόν με θεοτόκε ὅτι ἐν σοί τὰς ἐλπίδας, τῆς σωτηρίας μου ἀνέθηκα.

Ῥοδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπερόπτης τῶν ἐπιγείων, ἐν τῆ ἐφέσει τῶν οὐρανίων, γεγονώς Ὑπάτιε, οὐρανίου χάριτος, καί σοφίας πλοῦτον ἐτρύγησας.

Μίαν φύσιν ὁμότιμον, τῆς Θεαρχίας Πάτερ κηρύττων, τὴν τοῦ Ἀρεί-

ου ἄπασαν, ἤσχυνας δυσσέβειαν, καί τήν Ἐκκλησίαν ἐστήριξας.

Νόμφ θείφ λαμπόμενος, τήν τοῦ Ναυάτου παρανομίαν, εἰς τέλος ἐθριάμβευσας, καί νομίμως ἤθλησας, Πάτερ Ἱεράρχα Ὑπάτιε.

Θεοτοκίον.

Ὅρος θεῖον κατάσκιον, ὁ θεηγόρος σε προκηρύττει ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεδήμησε, κόσμῳ ὁ Φιλάνθρωπος, Κόρη καί τούς πάντας διέσωσε.

Ῥδή ε'. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες.

Νοητῶς λαμπόμενος, φωτί τῷ θεϊκῷ, ἐν ταῖς νυξίν Ὑπάτιε, ταῖς ἀκτίσι θείου Πνεύματος, ἀσφαλῶς τās πορείας, ἐποίεις μακάριε.

Ἵδάτων τῆς χάριτος, ὡς θεῖος ποταμός, ὕδωρ σοφέ εἰς πότιμον, θαλάσσης μετεποίησας, προσευχῶν σου δυνάμει, παμμάκαρ Ὑπάτιε.

Φωστήρ ὡς πολύφωτος, δογμάτων ἱερῶν, αἰρετικῶν διέλυσας, συνασπισμόν Ὑπάτιε, τῷ φωτί τῷ τοῦ λόγου, καί θαυμάτων χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἀγγελικῶν δυνάμεων, ὡς οὔσα Βασιλῖς, τήν ἐν ἐμοί Πανύμνητε, ἀμαρτίαν βασιλεύουσαν, νέκρωσον θεοτόκε, καί σῶσόν με δέομαι.

Ῥδή στ'. Τόν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἱεράρχης εὐκλεῆς, καί θαυμάτων αὐτουργός, Ἐκκλησίας στηριγμός, καί Μαρτύρων κοινωνός, Ὑπάτιε, σαφῶς ἐδείχθης, τῇ πολιτείᾳ σου.

Νεκρωθεῖς διὰ Χριστόν, ταῖς χερσί τῶν δυσσεβῶν, ὡς ὁ πρῶτος Ἀθλητῶν, ὑπέρ τούτων πρός θεόν, ἐβόησας Ἐπίστασης τούτοις, τήν ἀμαρτίαν Σωτήρ.

Ὡς λαβών παρά Χριστοῦ, τῶν θαυμάτων τήν ἰσχύν, ἀσπαλάκων φθαρτικῶν, ἐξηφάνισας πληθύν, Ὑπάτιε, ταῖς πρός τόν Κτίστην, Πάτερ ἐντεύξεσι.

Θεοτοκίον.

Γνώμην δίδου μοι ὀρθήν, καί καρδίαν καθαράν, ἵνα πράττω καί ποιῶ, τοῦ Χριστοῦ τās ἐντολάς, Πανάμωμε, καί τῆς ἀλήκειου, τύχῳ λαμπρότητος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ζωοποιόν, τελέσας ἱερουργίαν, καὶ τῶν δωρεῶν, τό τάλαντον ἐπαυξήσας, ὡς θυσία προσήχθης, καὶ κάρπωμα ἔνθεον, δι' ἀθλήσεως Ὑπάτιε, τῷ δοξάσαντι τόν βίον σου, τοῖς ἀρρήτοις Πάτερ θαύμασιν. Αὐτόν δυσώπει αἰί, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς τῇ καρδίᾳ καθαρός, καὶ ἄμωμος τῷ βίῳ, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, ἐργάτης ἀνεδείχθης, ἀποβαλὼν τῶν γεηρῶν, τό φρόνημα εἰς τέλος· καὶ ἐν φρονήσει ἀληθεῖ πολιτευόμενος, θαυμάτων ἐκοσμήθης δυνάμεσι, καὶ σοφίας θείας ἐπλήσθης Ὑπάτιε· ἔνθεν Ἱεράρχης θεῖος προβληθεὶς, Ἀποστολικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ διέπρεψας, ἔργῳ καὶ λόγῳ διαρρυθμίζων τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἐλπίδι τῶν μελλόντων· αἰρετικῶν δέ τὰ ζιζάνια ἐκτίλλων, καὶ τὴν αὐτῶν ἀνοιαν διελέγχων, ὑπ' αὐτῶν ἀνήρησαι, καὶ αἵματι ἰδίῳ, πρὸς τὰ ὄντως ἅγια τῶν ἁγίων εἰσέδραμες, τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ ἐμφανιζόμενος· ὃν περ δυσώπει αἰί, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ λα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχ. Κτείνει γυνή βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,

Τόν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικί ἀθλία!

Πρώτῃ Ὑπατίῳ βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατήρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλικῶν ἀνθήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Θεοφύρων Πατέρων εἰς γεγρονώς, ὄλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἁγίου. Πολλοὺς δέ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τις ποθέν τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἅπας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ βασιλεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὀπωσοῦν πλησιάσαι. Ἐν ἀμηχανίᾳ τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὢν, τόν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖται· ὃν παραγενόμενος, μετὰ πολλῆς ὑποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπεισφρησαντος ἀπαγγέλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἅγιος, εἰ δυνατόν μοι φησίν, ὦ Βασιλεῦ, τοῦ θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τό προταχθέν· καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρ' ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καί τοῦ δράκοντος πόρρωθεν ἀποδει-
 χθέντος, ὁ Βασιλεύς, Μή ἀσυντηρήτως, ὦ Πάτερ, φησί, τῷ θηρί πλησιά-
 σης, καί πείση, ὅπερ καί πολλοί πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν. Καί ὁ
 μακάριος· Ἡ ἡμετέρα εὐχή, Βασιλεῦ, οὐδέν ἰσχύει πρὸς ταῦτα, πρὸς θεόν
 δέ σου ἡ πίστις, καί ἡ τούτου μεγάλη καί ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν
 ἐπὶ τῆς γῆς προσήυξατο ἐφ' ὄραν ἱκανήν· καί ἀναστάς, λέγει τῷ βασιλεῖ·
 Κέλευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊάν μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἐν ᾧ τό-
 πῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ πατρός ἱδρυται· καί οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν
 προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμήν ἐκδεχόμενοι ἄφιξιν. Καί τοῦ Βασιλέως
 τοῦτο προστάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν βασιλικῶν ταμεί-
 ων ἀνέφξε, καί ἅπαντες ἔφυγον· μήκοθεν δέ τινές ἐστῶτες καί βλέποντες
 φόβῳ καί τρόμφ συνείχοντο. Ὁ δέ Ἅγιος, τύπτων τό θηρίον δι' ἧς ἐπέφε-
 ρετο ράβδου, ἤνυσεν οὐδέν, καί ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καί πάντες φον-
 το θανατωθῆναι τόν Ἅγιον. Ἀλλά τό ὄμμα εἰς οὐρανοῦς ἀνατείνας, καί
 τόν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ράβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν,
 εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. Καί
 ὁ δράκων, ἐνδακὼν τὴν ράβδον, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ ὡς ὑπὸ τινος διωκόμε-
 νος.

Ὁ γοῦν μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων, καί πᾶσαν τὴν λεω-
 φόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ράβδον ἔλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς
 καί τόν δράκοντα, τό ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ράβδου καί συρόμενον ὑπ' αὐ-
 τῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γάρ φοβερός ὁ δράκων τὴν θεάν, ἐξήκοντα
 πήχεις ἔχων τό μήκος, ὡς ἔλεγον. Καί πλησιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ,
 φησί πρὸς τόν δράκοντα· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλά-
 χιστος κηρύσσω, εἰσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δέ φοβερός ἐκεῖνος δρά-
 κων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καί ὑποκυρτώσας ἑαυτόν, καί μέγα ἐκταθείς,
 ἔρριψεν ἑαυτόν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καί παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καί
 πάντες δοξάζοντες καί εὐλογοῦντες τόν θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦ-
 τον φωστῆρα καί θαυματουργόν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν.
 Τότε ὁ Βασιλεύς τόν Ἅγιον διαφερόντως τιμήσας καί εὐχαριστήσας, τόν
 χαρακτῆρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπώσασθαι. Καί τούτου
 γενομένου, ἐν τῷ βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἀπέθετο, εἰς ἀποτροπὴν παν-
 τὸς ἐναντίου. Τόν Ἅγιον οὖν κατασπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε.

Μετά δέ τό ἐξελθεῖν τόν Ἅγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καί πρὸς τόν οἰ-
 κεῖον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναυάτου αἰρέσεως φθόνον πολὺν ὠδινήσαν-
 τες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος διέρχεσθαι στενωποῖς καί κρη-

μνάδεσι τόποις παρακαθήσαντες, έγκεκρυμμένοι σύν ροπάλοις καί Ξίφεισι, τοῦ μακαρίου εκείνου διερχομένου, αίφνιδόν ὡς ἄγριοι έπαναστάντες έκ τῆς ένέδρας, ὁ μέν ξύλῳ, ὁ δέ λίθῳ, έτερος Ξίφει, κατά τοῦ κρημνοῦ τόν Ἅγιον ἠκόντιζον. Καί ρίψαντες από τοῦ μεγάλου ὕψους επί τόν κρημόν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς επέθεντο, ὡς πρίν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δέ Ἅγιος έν τῷ ποταμῷ ριφθείς ἠμιθανής, τάς χεῖρας μικρόν ὑφαπλώσας, καί τούς ὀφθαλμούς πρός οὐρανόν διάρας, Κύριε, μή στήσης αὐτοῖς, έλεγε, τήν ἁμαρτίαν ταύτην. Καί έτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις έναγής καί ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγαν, καί τόν κρόταφον τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τό λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο ἡ δυστυχής καί ταλαίπωρος. Καί ἡ μέν τούτου ἁγία ψυχή έν χερσίν ἦν θεοῦ· ἡ δέ έναγής εκείνη γυνή, πονηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, διά τοῦ αὐτοῦ λίθου τό ἴδιον έτυπτε στήθος. Ὡσαύτως δέ καί πάντες, οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπό ἀκαθάρτων πνευμάτων έπαιδεύοντο. Τό δέ λείψανον τοῦ Ἁγίου, έν ἀχυρῶνι τινί κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἄλλ' ὁ γεωργός, οὔ ὁ ἀχυρῶν ἦν, εἰσελθών επί τῷ δοῦναι τροφήν τοῖς έαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ἁσμάτων δοξολογίαν, μηνυτής γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρός.

Τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ οἰκήτορες τῆς πόλεως Γαγγρῶν, συνήχθησαν έκειῖσε, καί κοινῇ θρηνηήσαντες, έλαβον τό ἅγιον Δείψανον· καί ἀνακομίσαντες τῇ έαυτῶν πόλει, κατέθεντο έν έπισήμῳ τόπῳ. Ἡ δέ γυνή έλθοῦσα, καί τύπτουσα έαυτήν τῷ λίθῳ, δι' οὗ τόν Ἅγιον έκτεινε, τοῦ θείου Δειψάνου κατατεθέντος, εὐθέως ἰάθη, ὡσαύτως καί οἱ λοιποί τοῦ Ἁγίου φονεῖς, καί έτέρων πολλῶν έν τῇ τοῦ Ἁγίου κηδεῖα τελεσθέντων θαυμάτων.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ θεός, έλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδή ζ'. Τούς έν καμίνῳ.

Ἐν τῇ δυνάμει Πάτερ τοῦ Χριστοῦ, τελῶν τά τεράστια, πρός έπίγνωσιν αὐτοῦ, τούς πρίν έν σκότει πλάνης καθεύδοντας, ἴθυνας πιστῶς κραυγάζοντας· Εὐλογητός ὁ θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρεῖθροις σοφέ τῶν θείων διδαχῶν, αἰρέσεων έσβεσας, τό πῦρ τό χαλεπόν, ψυχὰς δέ τῶν εὐσεβῶν κατήρδευσας, φέρειν τούς καρπούς τῆς πίστεως, καί μεγαλύνειν Χριστόν, τόν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ἀνατολαῖς τῶν έργων σου σοφέ, ὡς ἥλιος πάμφωτος, φωτίζεις πᾶ-

σαν γῆν· καί δύσας τῇ ἀθλήσει ἀνέτειλας, Πάτερ πρὸς τό φῶς τό ἄδυτον,
καί κατοπεύεις Χριστόν, τόν τῆς ζωῆς χορηγόν.

Θεοτοκίον.

Ξεσαρκωμένον τέτοκας ἡμῖν, τόν πρίν ἀθεώρητον, καί ἄσαρκον θε-
όν· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς Δέσποινα, δοῦναι ὀφλημάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσι πιστῶς, τά μεγαλεῖα τά σά.

ᾠδὴ η΄. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἰέρουσας Ὅσιε, ὡς ἄγγελος Χριστοῦ, καί τούτῳ προσήνεξαι, ὡς
θῦμα καθαρὸν, κτανθεῖς Ἱεράρχα, ὑπ' ἀνόμων ἀνδρῶν, μὴ φερόντων Πάτερ,
τὴν θεῖαν διδαχὴν σου.

Μετέβαλες Ὅσιε, ὕδωρ τό ἀλμυρόν, καί θαύματα μέγιστα, τελῶν
θειά ροπῇ, προσήγαγες πλήθη, σεσωσμένων Χριστῷ, Ὑπάτιε παμμάκαρ, ὡς
θεῖος Ἱεράρχης.

Ὁ μέγας Ὑπάτιος, φωστήρ ὁ τῶν πιστῶν, ὁ λάμπας τοῖς πέρασι,
θαυμάτων ἀστραπαῖς, βαλλόμενος λίθοις, ὑπ' ἀνόμων λαῶν, λίθος ἀνεδεί-
χθη, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τό μέγα, μυστήριον τῆς σῆς, κυήσεως Ἀχραντε, ἐν πί-
στει ἀληθεῖ· Θεόν γάρ ἀφράστως, κυήσασα ἡμῖν, ἔλυσας τὴν πάλαι, κατάρ-
αν τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ θ΄. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἀγγελικαῖς ὑμνοφδίαις, δορυφορούμενον Πάτερ, τό λείψανόν σου
τό σεπτόν, τοῖς πιστοῖς ἐπεγνώσθη, ὅπερ λαβόντες εὐλαβῶς, ὀσίως ἐκή-
δουσαν Ὑπάτιε, ἐξ οὗ ἄφθονος χάρις, ἰαμάτων ἔρρει πᾶσι θαυμαστῶς.

Μαρτυρικῶς ἐκδημήσας, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, ὄρᾳς τό πρόσωπον
Χριστοῦ, καί τό ἄφραστον κάλλος, τοὺς φονευτάς σου δέσφει, πολλοῖς ἐτα-
σμοῖς Χριστός ἐπαίδευσεν, ἵνα γνῶσιν οἱ πάντες, τὴν λαμπρότητα ζωῆς
σου τῆς σεπτῆς.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ἐπιδημήσασα κόσμῳ, καθαγιάζει τὰς ψυχάς,
τῶν τιμώντων σε Πάτερ, ἐν ἧ ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί, τοὺς θεῖους ἀγῶνάς

σου Ὑπάτιε, ἀλλ' ἐξαίτει τοῖς πᾶσιν, ἰλασμόν ἁμαρτιῶν καί θεῖον φῶς.
θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον με πάσαις, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδεύαις, ἐξέγειρον
πρός ἀληθοῦς, μετανοίας τά ἔργα, καί ρῦσαι με πάσης φθορᾶς, ζωὴν ἢ
τεκοῦσα τὴν αἰώνιον, θεοτόκε Παρθένε, τὴν νεκρώσασαν θανάτου τὴν ἰ-
σχύν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχιερεὺς θεόληπτος, Ὑπάτιε γενόμενος, ἀγγελικῇ πολιτείᾳ, διέ-
λαμψας τοῖς ἐν κόσμῳ, καί μαρτυρίου σκάμμασι, τὴν σὴν ζωὴν ἐσφράγι-
σας, Ἱερομάρτυς ἐνδοξεῖ διό λαμπρῶς ἐδοξάσθης, παρά Χριστοῦ τοῦ σω-
τῆρος.

θεοτοκίον.

Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα, καί τῶν βροτῶν διάσωσμα, τὸν Βασιλέα τῆς δό-
ξης, κηῖσασα ἀνεδείχθης, Παρθένε Παναμώμητε, κυρία πάσης κτίσεως διό
κυριευθέντα με, ὑπὸ πικρᾶς ἁμαρτίας, διάσωσον δυσωπῶ σε.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καί ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατεῖα καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περι-
δοξον, ἀρετῶν ἀνέδραμες, ὕψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν τὴν ὑπὲρ ἔν-
νοιαν, Χριστοῦ τό κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νοῦν τε
καί διάνοιαν, καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, θαυμάτων χάριτας.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, Ὁρθοδοξίας φωτί, ἀπαστράψας κατηύγασας,
διανοίας Ὅσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καί τὰς Ἀρείου κόρας
ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Ὅθεν φωστῆρά σε, κεντη-
μένοι μέγιστον, τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίρομεν, καί μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερέ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν τρανῶς ἀνεκήρυξας,
Πατρί ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἐ-
λαμψας, φωταγωγῆσας πᾶσαν ὑφήλιον· δράκοντα ἔκτεινας, καί θερμῶν ἀνά-
βλυσιν, σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων πεποίηκας· διό τιμῶμέν σε.

Πάτερ παμμάκαρ Ὑπάτιε, ὑπὸ χειρῶν δυσσεβῶν, ὡς ἐκτάνθησ ἀνέδραμες, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης σκηνώματα, τό δέ σεπτόν σου καί θεῖον λείψανον, πηγᾶς θαυμάτων πᾶσιν ἀνέβλυσεν. Ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, ὡς Ἱερομάρτυρα, μέγαν Χριστοῦ, καί μεσίτην ἔνθεον, ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς ἐν Χριστῷ ἱερουργίας, καλῶς τελέσας τὴν λειτουργίαν, ἰδίῳ αἵματι ἐσφράγισας, τῆς ἀληθείας τό κράτος Ὅσιε· προθύμως γάρ τέθεικας, τὴν ζωὴν Ἱεράρχα, Ἀποστολικῷ ζήλῳ προϊστάμενος, τῶν δογμάτων τῆς πίστεως· καί μαρτυρικῆς εὐκλείας ἀξιωθείς, λαμπροτέραν ἔδειξας, τὴν ἱερωσύνην τοῖς ἄθλοις σου. Καί νῦν Ἱερομάρτυς Ὑπάτιε, τῇ Ἀγία Τριάδι πρέσβευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καί ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καί Ἀπόλυσις.

* * *

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ συνήθη. Τελεῖται δέ Προηγιασμένη, ἐν ἣ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ι', καί ψάλλομεν τοῦ Τριφδίου στ' ἤτοι τό Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δ' εἰς, τό Μαρτυρικόν, καί γ' τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ δέ Ἀγίου δ' ἢ τὰ γ' τοῦ Ἑσπερινοῦ, Πάτερ Ὑπάτιε... ποιοῦντες αὐτά δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, θεοπρεπεῖ πολιτεία ἐμπρέπων... Καί νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι... κ.λ.π. Μετὰ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφδίου καί τό, Κατευθυνθήτω... ἀμέσως ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, ὄνπερ ζητεῖ τῇ στ' Νοεμβρίου, Εὐαγγέλιον δέ, Ὑμεῖς ἐστέ τό φῶς τοῦ κόσμου... Ζητεῖ αὐτό τῇ ιη' Ἰανουαρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, Ὑπάτιε Πάτερ, καί Μαρτύρων ὁ κοινωνός· χαίροις ὁ πηγάζων, θαυμάτων θεῖα ρεῖθρα, τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ προστασίᾳ σου.

* * *

Δίστιχον. Ὑπάτιε αἴνεσιν θεῖαν σοι ᾄδει,
Γεράσιμος ὕπερ σὴν βράβευε χάριν.

